

ETELÄ – POHJANMAAN LÄMPÖ-, VESI- JA ILMANVAIHTOTEKNISEN YHDISTYKSEN HISTORIIKKI 50-VUOTISEN TOIMINNAN AIKANA

Suomessa LVI – yhdistystoiminta alkoi Helsingissä jo 1930 luvulla, jolloin oli perustettu Lämpö- ja Vesijohtoteknikkojen kerho – Värme- och Vattenledningstekniker Klubben. 13 vuotta myöhemmin kerho muutettiin yksinomaan suomenkieliseksi. Tähän kerhoon liittyivät myös useat Etelä-Pohjanmaan LVI- miehet. Myöhemmin 1950- luvulla Lämpö- ja Vesijohtoteknikko kerhoja alkoi syntyä ympäri maata LVI- tekniikan yleistymisen myötä. Myös Etelä-Pohjanmaalla virisi keskustelu oman kerhon perustamisesta.

Mutta vasta seuraavalla vuosikymmenellä sen perustava kokous pidettiin. Syksyllä 1963 seuraavat henkilöt Olavi Hakola, Olavi Laiho, Juho Saastamoinen, Harry Nyman, Erkki Riihimäki ja Erkki Rantala olivat Tukholmassa LVI- messumatkalla ja tällä matkalla sovittiin perustettavasta kokouksesta.

Perustava kokous pidettiin sitten Seinäjoella Seinäjoen Klubilla 13.12.1963 ja nimekseen kerho sai Lämpö- ja Vesijohtoteknillinen yhdistys Etelä- Pohjanmaan kerho. Perustavassa kokouksessa edellä mainittujen henkilöiden lisäksi olivat Arthur Granlund, Mauno Hintsala Veikko Rauhala, Simo Spoof, Raimo Vuori, Kurt Vuorenmaa, Jouko Loukonen, Leo Alkula ja Juho Rehula.

Ensimmäisen toimintavuoden puheenjohtaja toimi Olavi Laiho, varapuheenjohtajana Olavi Hakola, sihteerinä Erkki Riihimäki ja rahastonhoitajana Juho Saastamoinen, jäsenmäärän ollessa 25.

60- luku oli kerhon toiminnassa aktiivista aikaa, kokouksia pidettiin 6 – 8 kokousta vuosittain, vuorotellen Seinäjoella ja Vaasassa, osanottajamäärän ollessa 20 – 30 henkilöä. Osa kokouksien ohjelmasta liittyi tehdasvierailuihin eri tuotantolaitoksiin kohdistuen kotimaahan että ulkomaille. Vuosikymmen lopussa jäsenmäärä oli jo kivunnut 56 jäseneen.

70- luku oli sitten muutosten aikaa. Kerho toiminta päättyi kun Suomeen perustettiin Suomen Lämpö-, Vesi- ja Ilmastointitekninen yhdistys, kotipaikka Helsinki, johon kaikki Suomen LVI- kerhot saivat liittyä omana yhdistyksenään. Näin myös Etelä-Pohjanmaan kerho lopetettiin ja 30.11.1971 päivämäärällä perustettiin Etelä-Pohjanmaan Lämpö-, Vesi- ja Ilmastointiteknillinen yhdistys. Kaikki kerhossa olevat jäsenet siirtyivät uuden yhdistyksen jäseniksi. Ensimmäisen yhdistysmuotoisen toimintakauden puheenjohtaja toimi Olavi Laiho, muut hallituksen jäsenet olivat Mauno Hintsala, Kaj- Erik Holm, Reijo Laukka, Erkki Stenfors, Yrjö Viljanen ja Juho Saastamoinen. Yhdistykseksi muuttaminen ei muuttanut kokouksien luonnetta vaan edelleen kokoonnuttiin 6 – 8 kertaa vuodessa erilaisten LVI alaan liittyvien luentojen pariin sekä tutustuttiin eri tuotantolaitoksiin. Myös kerhon / yhdistyksen 10-vuotisjuhlat pidettiin Seinäjoella 07.12.1973.

Jäsenmäärä vuosikymmen lopussa oli jo kiivennyt 125 jäseneen.

80- luku oli ahkeraa opiskelun aikaa. LVI- ala kehittyi 70- luvun lopulta alkaen rajusti, tuli automaatio, kaukolämpölaitokset joka kuntaan, viranomaissäännökset lisääntyivät, atk kehittyi, joten kehityksen mukana pysyminen vaati jäsenistöltä ahkeraa opiskelua. Oma yhdistys järjesti monenlaisia päivän kursseja kaukolämpösiirtimien mitoitus, automaatiolaitteiden mitoitus, kylmälaitteiden mitoitus että äänitekniikan laskennan koulutusta muutamia mainitaksemme. Myös pääyhdistys koulutti jäsenistöä.

1983 oli sitten juhlavuosi yhdistyksen täyttäessä 20 vuotta. Silloin pidettiin Seinäjoella Suomen LVI- yhdistysten valtuutettujen syyskokous. Kokousta edeltävänä päivänä valtuutetut tutustuivat Seinäjoen Maitojalosteeseen sekä osallistuivat illalla Etelä- Pohjanmaan LVI- yhdistykseen 20-vuotisjuhlaan. Juhlavieraita oli kaiken kaikkiaan satakahdeksankymmentä henkeä (180) valtuutettujen lisäksi jäsenistöä puolisoineen. Juhla pidettiin Sorsanpesällä 18.11.1983. Juhlaa varten yhdistys valmisti tabloid - kokoisen lehden sivumäärältään 24 ja painokseltaan 20 000 kpl. Lehteen myytiin mainoksia niin paljon, että juhlan kustannukset saatiin katettua kokonaisuudessaan ja tänäkin päivänä on yhdistyksen sijoitustilillä vielä mukava summa. 90- luvun lamanaikaista rahastonhoitajaa Yrjö Viljasta tulee kiittäminen niiden säilymisestä, sijoitukset ovat olleet oikeita.

Normaalin kokoustoiminnan lisäksi lisättiin toimintaan myös urheiluhenkistä ohjelmaa. Pelattiin useampi lentopallo-ottelu Seinäjoki – Vaasa välillä. Seinäjoki taisi viedä aina voiton, liekö tuomarin ansiota sillä Oskari ensimmäinen (Olavi Laiho) järjesti aina itsensä tuomariksi. Aktiivisuutta kokouksissa käyntiin pyrittiin nostamaan sillä, että useimmin kokouksessa käynyt sai vuoden lopulla palkinnoksi lasikantisen laulukirjan. Jäsenmäärä vuosikymmenen lopulla oli 175.

90 – luku laman vuosikymmen. Yhdistyksen toiminta jatkui alkuvuosikymmenen vireänä aina vuosikymmenen puoliväliin saakka, jolloin Suomea koitteli nopeasti syntynyt kova lama. Ensimmäisen kerran yhdistyksen jäsenmäärä pieneni. Jäsenmäärä putosi alle 150 hengen sen jo ollessa parhaimmillaan yli 180. Laman myötä väkeä siirtyi LVI – tehtävistä muihin tehtäviin, samoin yhdistystoiminta hiipui. Kokouksissa kävijöitä oli vähimmillään vai viisikin henkeä. Vaasan talousalueen LVI – väki laiskistui niin, että kokouksia ei voitu pitää enää Vaasassa kun kokouksissa oli vain Seinäjoelta tulleita. Näin katkesi jo perinteeksi tullut Seinäjoen ja Vaasan välinen puheenjohtajien vuorottelu. Lama näkyi myös alan koulutuksessa, putkiasentaja- että insinöörikoulutukseen ei tahtonut olla hakijoita.

2000-luvun alku. 90 – luvun lamasta selvittyä alkoi uudelleen aktivoitumisen aika. Yhdistystoiminta alkoi pikkuhiljaa piristyä, paitsi Vaasan osalla josta ei edelleenkään löydy aktiivista yhdistystoiminta väkeä.

Kuukausikokousten lisäksi kursseja on järjestetty, tehdasvierailuja tehty, niin ulkomaille kuin kotimaahankin. Kokouksissa kävijämäärä on vakiintunut 20 – 30 henkeen, ja nuoria uusia aktiiveja on saatu mukaan toimintaan. Siirtyminen ATK – aikaan on tapahtunut, kutsut kokouksiin lähetetään sähköpostitse ja muukin viestiminen tapahtuu sähköisesti. Alan koulutukseen hakeutuminen on piristynyt siten, että hakijoita on enemmän kuin aloituspaikkoja. LVI alan koulutuksen tunnetuksi tekemiseen että piristymiseen on ollut suurena apuna SuLVI:n junailema OPO toiminta.

Yhdistys että pääyhdistys on muistanut aktiivista jäsenistöään toiminnan aikana monenlaisin huomionosoituksin, kultaisia ansiomerkkejä on jaettu kaikkiaan 9 kpl hopeisia 18 kpl.

Suuren ansiomerkin sekä Sulvin viirin hopealaatoin on saanut Yrjö Viljanen, lisäksi Yrjö Viljanen on paikallisyhdistyksen toinen kunniapuheenjohtaja ensimmäisen ollessa jo poismennyt kaikille niin tuttu Oskari ensimmäinen eli Olavi Laiho. Sulvin viirin ovat saaneet Leevi Hautala, Mauno Hintsala ja Juho Rehula.

Hotoraudan Vääntäjien Korkean Raadin jäseniksi on kutsuttu seuraavat alalla ansiokkaasti toimineet yhdistyksemme jäsenet, joita kutsutaan hotorautaneuvoksiksi. Seuraavassa nimet kutsuntavuosineen Olavi Laiho 1967, Veikko Arkela 1974, Juho Saastamoinen 1978, ja Erkki Riihimäki 1989, he ovat jo poistuneet keskuudestamme. Keskuudessa vielä vaikuttavat seuraavat hotorautaneuvokset Juho Rehula 1981, Harry Nyman 1984, Mauno Hintsala 1985, Yrjö Viljanen 1993, Leevi Hautala 1998, Kauko Korkea-aho 2006 ja Aarne Sokero 2011. Kaiken kaikkiaan Suomen LVI- liitto, SuLVI ry jäsenistöstä joita on 4500 on hotorautaneuvoksia 146.

Historiikin kirjoittajat kiittävät kaikkia niitä jotka ovat jaksaneet olla toiminnassa mukana ja toivottaa Etelä-Pohjanmaan LVI – yhdistykselle virkeitä toiminnan vuosia.

Seinäjoella 15.09.2013 Yrjö Viljanen ja Aarne Sokero